

баница и какви не щѣшъ подаръци. На обѣдъ и доклѣ си отпочиваха, разпитахъ ги за сестритѣ си, за селото и врѣстницитѣ си, за нивитѣ, за градинитѣ, за овцѣтѣ, кравитѣ и телетата, за пчелитѣ. И колко ми бѣше мило за тѣхъ!

Прѣнощувахме въ сжщата кжща. Тѣ бѣха дошли за голѣмия празникъ, който бѣше на другия день. За тоя празникъ имаше голѣми приготовления. Всички, що знаеха да пѣятъ, образуваха голѣмъ хоръ, а ония, що свирѣха — съставиха грѣмка музика. Всички училища въ града извадиха своитѣ ученици и ги наредиха въ хоръ или въ музика. Направихме нѣколко упражнения (репетиции). Вѣрвате ли, — сто души образувахме единъ хоръ. Това бѣ нѣщо чудно и величествено. А когато запѣхме! — Да бѣха безсмъртнитѣ богове отъ Олимпъ слѣзли, не щѣха да пѣятъ толкова съгласно и хубаво.

Празникътъ ставаше всѣка година прѣзъ юлия. Ала особено тържествено той се празнуваше прѣзъ всѣки четири години. Почти всички селяни отъ околността идѣха за този празникъ. Навалицата биваше толкова голѣма, щото човѣкъ просто не можеше да се размине по улицитѣ. По нѣмане мѣсто селянитѣ спѣха извънграда. Тѣ караха съ себе си разни животни и особено агнета, телци, пилета, пуйки, гължби, които принасѣха въ жертва на богинята-защитница. Невъобразимъ шумъ, крѣськъ и глѣчъ се чуваше въ лагера наridoшлия народъ: плачъ на дѣца, смѣсенъ съ мжжки викове, кукуригане на пѣтли, блѣне на ярета и овце, цвилене на коне, мукане на крави и волове.

Съ Теогени трѣгнахме да идемъ на игрището за упражнение: той щѣше да се надваря съ хвър-